

7

Interpres

Parmakkapı, İmam Sokak Ziya bey Han Kat 4
Tel. : 44 71 34 Beyoğlu

No. 4 Mayıs 1967

Yeni Tanın (Ankara)

ÖĞRENCİLER KÖYDE

«BİZİM ŞEHİR»İ OYNADILAR

Takvimdeki yaprak 22 Nisan 1967 idi ve günlerden perşembeydi. Saat 14 de Hamdi dostu muzun otobüsü Haymana'dan habıya doğru son süratle yola yordu. Otobüsten koro halinde şarkılar, türküler taşıyordu yarı ekinli yarı boz yol kenarındaki tarlalara. Otobüsün yolcuları Haymana'nın maarifsever değerli Kaymakamı Turgay Zileli, Ortaokul Müdürü değerli insan İsmail Hakkı Kaytanlı, gene değerli İlköğretim Müdürü Edip Canıgür ve değerli öğretmenlerle Haymana Ortaokulu öğrencilerinden bir büyük kafilenden başkası değildi. Yaylanın mütevası sıcak yürekli insanların yaşadığı Haymana'dan çıkmış Bozkır'da medeniyetin şıddadığı Devlet Üretme Çiftliği ne gidiyorlardı. Çiftlik o akşam yurtsever yazar Sayın Cevat Fehmi Başkurt'un «Bizim Şehir» piyesini temsil edeceklerdi. 118 nci kilometrede otobüse bir yolcu daha bindi, o da işte bendim. Nicedir münasebet düştürüp gidememiştım. Çiftliğe. Saat 16.30 da Çiftliğe vardık. Yol boyunca öğrencilerin ışık ve ümid dolu, heyecan dolu, yasa mak dolu şarkıları, türkülerini, marşları eksik olmadı hiç Ya yaştan alçalmaya başlayan asık suratlı bulutlar ise ayrı bir mutluluk serpiyordu yüreklere. Çift

lik Müdürü İlhami Koca ve çokça diğer yöneticiler Toydemir'e maçı yapmağa gitmişlerdi. Akşam üstü geldiler. Onların amaçları aşında maçı yapmak değil köylü ile münasebeti sıkılaştırma, hizmetle ilgili münasebetlerde resmiyetin yerine samimi yet oturtmaktı. Onun için maçı sonunun önemi yok ama gene de Toydemirli gençlerin maçı 9-1 aldıklarını yazmak suretiyle gönüllerini almadan geçmek de istemem.

Akşam üstü yağmur düşmeye başladı. Kısacası bereket yağırıyordu Bozkır'a Fıze çağında herşeyi kadere ve Tanrı'na bırakmış bir toplumun ferdi olarak yüreğim kabarıyordu sevinçten. Piyesin temsiline saat 19.30 da Kaymakam Turgay beyin kısa bir konuşmasından sonra başladı. Sayın Turgay Zileli, bu karşılıklı münasebetlerin yararlı olacağına değiniyor. Devamında faydalar görüyordu. Sözümlü gecenin neşeli geçmesi dileğiyle bitirdi. Salon hıncıcağın doluydu. Başta Sayın Çiftlik Müdürü ve eşi ile daire şefleri ve diğer görevli zevat ve eşleri, işçiler tüm piyesi sonuna dek seyrettiler ve yirekten alkışladılar ve alkışlamakta da haklıydılar. Bir Ortaokul dar imkânları ile hazırladığı piyeste umulmadık bir başarı sağlamıştı. Bu başarı

Cevat Fehmi Başkurt'un «Bizim Şehir Piyesini başarı ile sahneye koyan ortaokul öğrencileri temsil bir sahnesinde görülüyorlar. Eseri sahneye İ. Hakkı Kaytanlı ve İncelser Uğurlu birlikte koymuşlardır.

takdire layikti ve bu başarı yirekten alkışlamaya kendiliğinden hak kazanıyordu. Otobüsümüzün gecenin saat 23 ünde Çiftlik Müdürü İlhami bey ve şube şefleri yağmur altında uğurladılar. Otobüsümüzdeki öğrencilerin aniden bir korusu yükseldi karanlıklara doğru. (Çiftlik çiftlik çok yaşa!) (Çiftlik Çiftlik çok yaşa) ve şoför Hamdi bey dostumuzun otobüsünün farından fıskıran ışıklar katımerli karanlıkları süratle yarıyordu adeta. Öğrencilerin bitmeyen sıcak senfonisi devam etti yol boyunca. Otobüsten Sayın Kaymakam Turgay Zileli ve Sayın Ortaokul Müdürü İ. Hakkı Kaytanlı'ya teşekkür ederek İndim Polatlı'da, sayelerinde mutlu bir gece geçirmiştım. Saat 24 de Polatlı'dan Haymana'ya hareket ettiler. Gidenler yolcu değil. Bir otobüs dolusu başarı gibiydi sanki.

Bundan sonra Karayavsan'da aynı eseri temsil edecekler ve daha sonra daha birçok köyde. Çevremizde neler oluyor diye düşündüm ve sonra Polatlı geldi aklıma Sahi biz neler yapıyorduk?